

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Agenda, Sev Ritvale Osnabrvdense

Franz Wilhelm <Osnabrück, Bischof>

Coloniæ Agrippinæ

De Sacramento Matrimonii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41233

D E I P S O
M A T R I M O N I I
S A C R A M E N T O.

*Q*uod si vero Sponsalibus adhibitus non fuerit Parochus, Ecclesie Catholicae praescriptum & consuetudinem sequatur hoc modo:

Admonitus de aliquo Matrimonio in sua Parochia contrahendo, primum cognoscat ex his ad quos spectat, qui & quales sint, qui matrimonium contrahere volunt; an inter eos sit aliquod ex supra dictis impedimentis; utrum sponte, libere, & secundum honestatem Sacramenti, velint contrahere; utrum sint in aetate legitima, scilicet mas quatuordecim, femina duodecim annorum completorum; utrum uterque sciat rudimenta fidei, ut ea deinde filios docere possint.

Noverit, praeter gradus consanguinitatis & affinitatis, etiam gradus cognationis spiritualis, ex Baptismi vel Confirmationis Sacramento contracta.

Habeat in primis ipse bene cognita praecpta illa omnia, quae in matrimoniis rite conficiendis servari oportere, sacri Canonis, & praecipue sancta Synodus Tridentina iussit; dabitque operam, ut illa in Parochia sua accurate exacteque servantur.

Praesertim vero meminerit, matrimonia inter raptorem & raptam, dum ipsa in raptoris potestate manserit, inita, nec non clandestina, & quaelibet matrimonia, quae aliter, quam praesente Parocho, vel alio Sacerdote de ipsius Parochi vel Ordinarii licentia, & duobus vel tribus testibus, contrahuntur, ex ipsius Concilii decretis irrita omnino ac nulla esse.

Est autem proprius Parochus, qui adesse debet, is, in cuius Parochia matrimonium celebratur, sive viri, sive mulieris.

Concil.
Trident.
Sess. 24.
cap. 1. de
reform.
Matrim.

Id quod bene notandum est. Alius enim Parochus, vel alius Sacerdos, sive Regularis sive Sæcularis, etiam si id sibi ex privilegio, vel immemorabili consuetudine, licere contendat, qui alterius Parochiæ sponso, sine illorum Parochi licentia, matrimonio conjungere aut benedicere ausus fuerit, ipso jure tamdiu suspensus manet, donec ab Ordinario ejus Parochi, qui matrimonio interesse debebat, seu à quo benedictio suscipienda erat, absolvatur.

Idem,
loc. cit.
c. 7.

Caveat præterea Parochus, ne facile ad contrahendum matrimonium admittat vagos & peregrinos, & qui incertas habent sedes; neque item eos, qui antea conjugati fuerunt, ut sunt uxores militum, vel captivorum, vel aliorum qui peregrinantur; nisi diligenter de iis omnibus facta inquisitione, & re ad Ordinarium delata, ab eoque habitâ, ejusmodi matrimonia celebrandi, licentiâ; quæ gratis concedatur.

Idem,
Sess. cit.
c. 1.

Antequam matrimonium contrahatur, ter à proprio contrahentium Parocho continuis diebus festis in Ecclesia inter Missarum solemnias, ad ipsius Concilii præscriptum, publice denunciatur, inter quos matrimonium sit contrahendum.

Si vero vir & mulier Parochiæ sint diverse, in utraque Parochia fiant denunciationes: quibus denunciationibus factis, si nullum legitimum opponatur impedimentum, ad celebrationem matrimonii procedatur. Sed, si quid obstat, ultra Parochus non procedat.

Quod si aliquando probabilis fuerit suspicio, vel alia rationabilis causa subsit, arbitrio Episcopi, matrimonium malitiose impediri posse, si tot præcesserint denunciationes: tunc de licentia Ordinarii, vel una tantum fiat denunciatio, vel, saltem Parocho & duobus vel tribus testibus presentibus, matrimonium celebretur; deinde, ante illius consummationem, denunciationes in Ecclesia fiant, ut, si aliqua subsunt impedimenta, facilius detegantur; nisi aliter Ordinarius ipse expedire judicaverit.

Has

Has autem denunciations Parochus facere non aggrediatur, nisi prius de utriusque contrahentis libero consensu sibi bene constet.

Si vero infra duos menses post factas denunciations matrimonium non contrahatur, denunciations repetantur; nisi aliter Episcopo videatur.

Denunciations autem fiant hoc modo. Inter Missarum solemniam Parochus populum admoneat in hanc sententiam, vulgari sermone:

Notum sit omnibus, hic presentibus, quod N. vir, & N. mulier, ex tali vel tali familia & Parochia, Deo adjuvante, intendunt inter se contrahere matrimonium. Proinde admonemus omnes & singulos, ut, si quis noverit aliquod consanguinitatis, vel affinitatis, aut cognationis spiritualis, vel quodvis aliud impedimentum inter eos esse, quod matrimonium contrahendum invicem impediat, illud quamprimum nobis denunciare debeat; & hoc admonemus, primo, si fuerit prima; vel secundo, si fuerit secunda; vel tertio, si fuerit tertia denunciatio.

Moneat Parochus conjuges, ut, ante benedictionem Sacerdotalem in templo suscipiendam, in eadem domo non cohabitent, neque matrimonium consumment; nec etiam simul maneant, nisi aliquibus propinquis vel aliis presentibus: quae benedictio à nullo alio, quam ab ipso Parocho, seu ab alio Sacerdote de ipsius Parochi vel Ordinarii licentia, fieri debet.

Caveat etiam Parochus, ne, quando conjuges in primis nuptiis benedictionem acceperint, eos in secundis benedicat, si ve mulier si ve etiam vir ad secundas nuptias transeat. Quod si mulier nemini umquam nupsit, etiam si vir aliam uxorem habuerit, nuptiae pro hujus Diœcesis nostrae consuetudine nihilominus benedici possunt. Sed viduae nuptias non benedicat, etiam si ejus vir nunquam uxorem duxerit.

Matrimonium in Ecclesia maxime celebrari decet; sed si domi

cele-

celebratum fuerit, presente Parocho & testibus Sponsi, si capaces sunt, veniant ad Ecclesiam, benedictionem accepturi; & tunc caveat Sacerdos, ne iterum à contrahentibus consensum exigat; sed tantum benedictionem illis conferat, celebratâ Missâ, ut infra dicitur.

Admoneantur præterea conjuges, ut, antequam contrahant, sua peccata diligenter confiteantur, & ad sanctissimam Eucharistiam, atque ad Matrimonii Sacramentum, pie accedant; & quomodo in eo recte & Christiane conversari debeant, diligenter instruantur ex divina Scriptura, exemplo Tobie & Saræ, verbisque Angeli Raphaëlis, eos docentis, quam sancte conjuges debeant convivere.

Missâ tempore Nuptiarum dici debet, ut habetur in Missali, pro Sponso & Sponsa. Si vero eodem die Officium fuerit duplex, vel de Dominica, dicitur Missâ de Festo vel Dominica, cum commemoratione pro Sponsis.

Habeat Parochus librum, in quo conjugum & testium nomina, diemque & locum contracti Matrimonii, scribat: quem diligenter apud se custodiat. Quod si Sacerdos alius, Parochi loco, interfuerit, tum ipsius nomen, tum illius cujus facultate factum est, scribantur in eodem libro.

Postremo, meminerint Parochi, à Dominica prima Adventus usque ad diem Epiphaniæ, & à Feria quarta Cinerum usque ad Octavam Paschæ, inclusive, solemnitates nuptiarum prohibitas esse; ut, nuptias benedicere, Sponsam traducere, nuptialia celebrare convivium. Matrimonium autem omni tempore contrahi potest. Nuptiæ vero, qua decet modestia & honestate, fiant: sancta enim res est Matrimonium, sancteque tractandum.

Ritus celebrandi Matrimonii Sacramentum.

Parochus igitur, Matrimonium celebraturus, publicationibus factis, tribus diebus festis, ut dictum est, si nullum obstet legiti-

num